Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 927 van 11 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat F. LAURENT**
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 februari 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. LAURENT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

De bestreden beslissing betreft de "*weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus*".
Blijkens de bestreden beslissing voert verzoeker het volgende feitenrelaas aan:

"Volgens uw verklaringen bent u Pashtounse origine, heeft u de Afghaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Kandi Bagh, district Chaparhar, provincie Nangarhar. U woonde steeds samen met uw ouders en uw (half-)broers en zussen. In het verleden werd uw regio vaak aangevallen door de taliban of Daesh, tot de lokale bevolking besliste om zich tegen hen te verzetten. Uw vader was tweeënhalf jaar actief in het verzet in uw regio tot hij overstapte naar het Afghaans leger en een opleiding volgde.
Na deze opleiding was hij sergeant. Daarna volgde hij een extra opleiding van een maand en werd hij commandant van het checkpont Spinjumat. Deze functie oefende hij gedurende anderhalf jaar uit. Vijf maanden voor de val van de regering kreeg uw vader voor het eerst een dreigbrief van de taliban, waarin werd geëist dat hij zijn job zou opgeven. Hierna kreeg hij ook regelmatig dreigtelefoons van de taliban. Drie maanden voor de val kreeg hij nogmaals een dreigbrief. Er werd gedreigd zijn familieleden te vermoord. De

taliban verspreidde verdachtmakingen dat je vader banden zou hebben met Daesh, waarop hij werd opgeroepen om zich te melden bij het commissariaat. Hierna, vijftien tot twintig dagen voor de val van de overheid, werd hij commandant van het checkpoint Babaji Sahib. De dag voor de provincie Nangarhar viel in augustus 2021, kwam uw vader in paniek 's nachts naar huis en zei hij dat jullie leven in gevaar was. Tegen de ochtend vertrokken jullie met het hele gezin. Toen jullie de Iraans-Turkse grens wilden oversteken, werd jullie groep beschoten en raakte u uw familie kwijt. U reisde alleen verder. Na een zevental maanden kwam u aan in België. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 10 maart 2021.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban omwille van het werk van uw vader. Na uw aankomst kwam u terug in contact met uw familie. Uw maternale oom vond toevallig uw filmpjes op tiktok, reageerde erop en bracht u vervolgens terug in contact met uw vader. Uw vader vertelde toen dat hij en uw gezinsleden momenteel in Pakistan verblijven.

Ter staving van uw verzoek legt u van de volgende documenten kopieën neer: uw taskara, de taskara van uw vader, de taskara van uw grootvader, de bankkaart van uw vader, de legerkaart van uw vader, een werkcertificaat van uw vader, de twee dreigbrieven die uw vader ontving, screenshots van de reacties van uw oom op sociale media en foto's van uw familie in Peshawar.

Op 3 augustus 2023 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in uw verzoek. In het beroep dat u indiende tegen deze beslissing voegde u een rapport en vijf artikelen over de omgang van de taliban met vroegere werknemers van de Afghaanse Republiek en hun familieleden, een getuigenis van uw begeleider in uw centrum, een deelnameattest aan en getuigenis over uw deelname aan een integratiecursus, een opleidingscontract, drie aanbevelingsbrieven van uw leerkracht en stagebegeleiders, negen getuigenissen van uw collega's en medestudenten en vijventwintig foto's van uw stage bij Biogreenz, een inschrijvingsattest en getuigenis over uw studies als keukenhulp en een screenshot van uw dorp op Google maps aan uw verzoekschrift toe. Bij haar arrest van 8 januari 2024 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de beslissing van het CGVS omdat het op basis van de elementen aanwezig in het dossier onmogelijk was een duidelijk zicht te krijgen op uw reële regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen.

Om een duidelijk zicht te krijgen op uw werkelijke verblijfplaatsen, -omstandigheden en achtergrond werd u op 23 april 2024 uitgenodigd voor een tweede persoonlijk onderhoud. In het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u dat uw familie ondertussen naar Europa onderweg is en de taliban uw ouderlijk huis in brand hebben gestoken. Tevens wijst u erop dat u door uw verblijf in België veranderd bent en dit uw terugkeer naar Afghanistan verhindert. Als bijkomende stukken legt u neer: een usb-stick met daarop een video van uw familie die zich klaar maakt om Pakistan te verlaten, vijf getuigenissen van uw leerkrachten, sociale assistenten en een medeleerling, een leercontract, uw schoolrapport, foto's van uw familie in Pakistan, foto's van uw ouderlijk huis in Afghanistan, screenshots van uw sociale media, prints-screens van de omgeving van uw dorp op Google maps met daarop aanduidingen, uw contact bij een fitnesscentrum en de vertalingen van de dreigbrieven die u eerder neerlegde.

Na het persoonlijk onderhoud van 23 april 2024 maakte u nog opmerkingen bij dit onderhoud over."

Na grondig onderzoek concludeert verweerder dat verzoeker noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

Bijgevolg komt verweerder tot de vaststelling dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van (oud) artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat verzoeker verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van (oud) artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "*artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikel 3 van het EVRM, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 57/1 §4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, evenals van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het voorzorgs- en zorgvuldigheidsbeginsel*."

Verzoeker geeft een korte theoretische toelichting inzake de voormelde bepalingen.

Verder onderbouwt hij het middel als volgt:

"*1. Toekenning van de vluchtelingenstatus beschermingsstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet*

A. Aangaande zijn regio van herkomst uit Chaparhar

Volgens het CGVS zijn er verschillende elementen die twijfel doen rijzen over de verblijfplaats van verzoeker in Kandi Bagh, in het district Chaparhar (provincie Nangarhar). De door verzoeker verstrekte informatie was echter voldoende om zijn herkomst in Kandi Bagh vast te stellen.

Ten eerste, over zijn "dagelijkse bezigheden", stelt het CGVS: "Als zestienjarige zou u uw dagen louter gevuld hebben met naar school gaan, Koranles volgen en spelletjes spelen. Verder deed u helemaal niets. Als verklaring werpt u op dat u als zestienjarige niet oud genoeg was om te gaan werken (CGVS 2, p.6). Dat u in de overlevingscultuur in Afghanistan geen enkele bijdrage moest leveren voor uw gezin is erg onwaarschijnlijk" (bestreden beslissing, p. 2).
Toch kunnen we op basis van de objectieve informatie in het administratieve dossier niet concluderen dat alle kinderen of jongeren onder de 16 jaar bijdragen aan het overleven van hun familie als onderdeel van de overlevingscultuur in Afghanistan.
Hoewel een document in het administratieve dossier van het CGVS van de "Naval Postgraduate School" vermeldt dat de voornaamste bezigheden van de bevolking "Agriculture, animal husbandry, day labor, opium (poppy) trade" zijn, wijst niets erop dat alle kinderen werken.
Bovendien werkt volgens een andere bron slechts 19,6% van de kinderen tussen 5 en 15 jaar in de provincie Nangarhar, zodat hieruit niet kan worden afgeleid dat de verzoeker noodzakelijkerwijs werkte om zijn gezin te helpen1: […]
Soortgelijke informatie over kinderarbeid is te vinden in een ander verslag.
In het licht van deze factoren is het volkomen geloofwaardig dat verzoeker geen andere dan de beschreven bezigheden had, vooral als zijn vader voor de overheid werkte en daardoor een comfortabelere financiële situatie genoot.

Ten tweede, over eindexamens, stelt het CGVS: "Te meer uw verklaringen over uw schoolgang evenmin kunnen overtuigen. Zo kan u niet zeggen in welke maand u uw eindexamens had in uw school in Afghanistan (CGVS 2, p.7). Gevraagd om aan de hand van de seizoenen uw schoolkalender weer te geven stelt u dat de tussentijdsexamens aan het begin van de zomer en dat de eindexamens in de warmste periode van de zomer plaats vonden" (bestreden beslissing, p. 2).
De verwarring komt voort uit de vertalingen in de maanden. In zijn opmerkingen bij de notities van het tweede persoonlijke onderhoud verklaarde verzoeker: […]
Toch vertaalden de maatschappelijk werkers die hem hielpen zijn verklaringen naar onze Europese kalender, terwijl verzoeker het over de Afghaanse kalender had.
Wanneer de verzoeker bijvoorbeeld "de 1ste maand" (in Pashtu) aangaf, werd dit vertaald als de 1e Europese maand, d.w.z. januari, "de 2de" Europese maand, d.w.z. februari, de "3de" Europese maand, d.w.z. maart, enzovoort.
Voor verzoeker is de "1ste maand" van het Afghaanse jaar echter Hamal, die overeenkomt met de 3de maand van de Europese kalender en had moeten worden vertaald als maart (21 maart - 20 april), de "2de maand" van het Afghaanse jaar is Sowr, die overeenkomt met de 4de maand (21 april - 21 mei) van de Europese kalender en moet worden vertaald als de maand april, de "3de maand" van het Afghaanse jaar is Jowzaa, die overeenkomt met de 5de maand van de Europese kalender en moet worden vertaald als de maand mei (22 mei - 21 juni)..
Daarom:
- wanneer verzoeker verklaart dat de eerste examens plaatsvinden in "Jawza", komt dit in feite overeen met de periode van 22 mei tot 21 juni;
- wanneer verzoekster verklaart dat het schooljaar begint in Sumbula, stemt dit overeen met de periode van 23 augustus tot 22 september.
Het schooljaar in de provincie Nangarhar is vergelijkbaar met het schooljaar in België: […]

Ten derde, over seizoenen, stelt het CGVS: […]
Verzoeker heeft in zijn opmerkingen bij de notities van het tweede persoonlijke onderhoud het volgende verklaard, ook al is de vertaling in de Europese kalender onjuist: […]
Uit de beschikbare informatie blijkt dat deze maanden overeenkomen met de seizoenen :
- Hamal, Sour en Jawza: maart tot mei (lente) ;
- Sarathan, Assad, Sumbula: juni tot augustus (zomer);
- Mizan, Ahrab, Kaus, Djadi: september tot december (winter).

Ten vierde, over de sluiting van scholen in 2018 in Charparhar, kan verzoeker alleen uitleggen wat er in zijn regio, in Kandi Bagh, is gebeurd en van hem kan niet worden verwacht dat hij weet of alle scholen in het

district, namelijk 76 scholen, op hetzelfde tijdstip zijn gesloten. Hij legde echter uit dat in zijn dorp, in Kandi Bagh, de scholen inderdaad op verschillende tijdstippen waren gesloten: […]

Ten vijfde, over zijn koranstudies, stelt het CGVS: […]
Het was dan ook aan het CGVS om verzoeker hierover meer in detail te ondervragen indien het wenste dat verzoeker meer specifieke informatie verstrekte.

Ten zesde, over de gesproken talen in het district (dari), stelt het CGVS: […]
Er is echter geen informatie die erop wijst dat Dari, of in ieder geval een vorm van Dari, niet gesproken kan worden door Pashtuns. Bovendien, "the remaining population is divided between Pachay, Tajiks, Gujjars and Kuchis", zou dit ook een verklaring kunnen zijn voor het verschil in de talen die in Chaparhar worden gesproken.

Ten zevende, over de veiligheidssituatie, stelt het CGVS: […]
Op basis van deze elementen is het echter onjuist om te stellen dat verzoeker slechts één confrontatie kan aanvoeren, aangezien hij terecht heeft uitgelegd dat: […]
Het feit dat verzoeker niet in staat is om elke aanval in detail te beschrijven, betekent niet dat hij slechts één enkele confrontatie kan beschrijven. Zoals het CGVS opmerkt, waren de confrontaties zeer frequent, zodat van verzoeker niet kan worden verwacht dat hij ze afzonderlijk kan specificeren.
De informatie in het administratieve dossier van verzoeker heeft betrekking op operaties die lang geleden hebben plaatsgevonden, zodat van verzoeker niet kan worden verwacht dat hij zich deze incidenten herinnert:
- Bewijsstuk 6 "Military Operation Launched in Nangarhar Against Taleban" is van 7 februari 2017, wat betekent dat verzoeker 11 jaar oud was;
- Bewijsstuk vermeldt ook een incident in september 2017, toen verzoeker 12 jaar oud was ;
- Bewijsstuk 10 "COI Focus (...) tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" vermeldt dat de incidenten plaatsvonden in Jalalabad, en noemt geen specifiek incident in Chaparhar;
Nog volgens het CGVS: […]
In juli 2018 was verzoeker 12-13 jaar oud, zodat van hem niet kon worden verwacht dat hij kennis had van een incident op die leeftijd, toen hij nog een kind was, vooral omdat hij verklaarde dat hij zich niets herinnerde van de incidenten 3-4 jaar voordat hij vertrok (NPO2, p. 9).
Het CGVS baseerde zich bijvoorbeeld niet op incidenten na 2018 om de kennis van verzoeker over de veiligheid in zijn regio van herkomst te beoordelen, toen hij nog maar 12 jaar oud was. Deze analyse is ontoereikend.

Achtste, over prominenten in het district, stelt het CGVS: […]
Opnieuw is deze informatie te oud om te verwachten dat verzoeker preciezere informatie kan geven. Verzoekster is geboren in 2005 en was dus 12-13 jaar oud. Het is zelfs niet zeker dat een 12-jarig kind in België de naam van de burgemeester, de provinciegouverneur of de voorzitter van het Gewest zou kunnen noemen.
Het CGVS ging echter volledig voorbij aan het feit dat verzoeker verklaringen had afgelegd over de Imam van zijn regio: […]
Het CGVS verwijt verzoeker dat hij geen informatie kan verstrekken over de moord op de Imam van een moskee in Kandi Bagh, die had plaatsgevonden toen hij 12 jaar oud was, hoewel er sindsdien verschillende Imams zijn geweest, en dat hij geen rekening heeft gehouden met verzoekers verklaringen over wat hij zich herinnerde, in het bijzonder de naam van de Imam van zijn moskee.

Negende, over zijn geografische kennis van Chaparhar stelt het CGVS: […]
Dit strookt echter niet met de verklaringen van verzoeker […]
Tiende, over zijn landbouwkennis, stelt het CGVS: […]
Zoals het CGVS aangaf, zond verzoeker opmerkingen bij zijn persoonlijke gespreksnotities, waarmee het CGVS rekening moest houden. Bovendien was verzoeker, zoals zijn advocaat opmerkte, geen landbouwer, zodat van hem geen uitgebreide kennis op dit gebied kon worden verwacht.

B. Aangaande het risico van vervolging bij terugkeer uit Europa

[algemene uiteenzetting inzake de situatie voor Afghanen die terugkeren naar Afghanistan vanuit Europa, gebaseerd op landeninformatie]

In casu is verzoeker in 2021 in België aangekomen toen hij nog 16 jaar oud was, hetgeen betekent dat hij Afghanistan op zeer jonge leeftijd heeft verlaten. Hij kreeg toen een voogd. Omdat hij minderjarig was, ging hij in België naar school. Hoewel leeftijd een van de criteria is voor de beoordeling van het risico in het geval van terugkeer, wordt er in de beslissing helemaal geen rekening mee gehouden.

Wat zijn gedrag betreft, leeft verzoeker zoals jongeren in België: Hij kleedt zich zoals hij wil, hij laat zijn baard niet groeien, hij praat evenveel met meisjes als met jongens hij gebruikt sociale netwerken.
Hetzelfde geldt voor het gebruik van sociale netwerken. Verzoeker gebruikt verschillende sociale netwerken (Facebook, enz.), terwijl de publicatie van "levend object" verboden is in Afghanistan (artikel 22,8 van de wet).
Wat de godsdienstoefening betreft, betekent het feit dat verzoeker de ramadan slechts half heeft gevierd, niet dat hij de door de Taliban vastgestelde strikte regels zal kunnen naleven. Hoewel de godsdienstbeoefening in Afghanistan reeds zeer wijdverbreid was, werd zij thans bij wet verplicht gesteld en werd weigering om de godsdienst te belijden strafbaar gesteld, hetgeen voorheen niet het geval was. Terwijl verzoeker onder het vorige regime had kunnen weigeren zijn godsdienst op strikte wijze te belijden, is dit nu verboden door het door de Taliban ingevoerde systeem.
Verzoeker woont sinds ongeveer meer dan drie jaar in België, hoewel hij hier op jonge leeftijd is aangekomen. Alzo heeft verzoeker een groot deel van zijn puberteit, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere (vormende jaren), in België doorgebracht.
De verschillende documenten die verzoeker in zijn procedure en bij Uw Raad heeft overgelegd, getuigen van de assimilatie van waarden en gewoonten die in Afghanistan verboden zijn.
Daarom bestaat wel een risico van vervolging in geval van terugkeer naar Afghanistan.

C. Aangaande het risico van vervolging vanwege de werkzaamheden van zijn vader

i. De werkzaamheden van zijn vader

Het beroep van de vader van verzoeker werd in het eerste beslissing door het CGVS casu niet in twijfel getrokken en moest als voldoende bewezen worden beschouwd.
In de tweede beslissing stelt het CGVS: […]

Ten eerste is de redenering van het CGVS tegenstrijdig, aangezien het heeft kunnen oordelen dat het beroep van zijn vader was vastgesteld op basis van dezelfde verklaringen van verzoeker. Er is echter niets nieuws dat de eerdere vaststellingen van het CGVS in twijfel trekt.

Ten tweede gaat het CGVS echter volledig voorbij aan verzoekers leeftijd op het moment dat zijn vader werkte. Verzoeker heeft het land verlaten toen hij 16 jaar was, wat door het CGVS niet wordt betwist. Van een kind van die leeftijd kan echter, zelfs in België, niet worden verwacht dat het zoveel informatie kan geven over het beroep van zijn vader.
In dezelfde zin heeft Uw Raad al geoordeeld dat: […]
Nog is het onredelijk om aan te nemen dat bepaalde informatie over het werk van de vader altijd aan het gezin, en in het bijzonder aan de kinderen, wordt meegedeeld. In zijn redenering gaat het CGVS er echter van uit dat het logisch zou zijn dat zijn vader dit soort informatie met zijn gezin zou delen. Een dergelijke redenering kan duidelijk niet gevolgd worden. Een arts of advocaat zou bijvoorbeeld in principe nooit informatie over hun patiënten en cliënten delen met hun familie. Evenmin zullen ze de details van een operatie, een medische procedure of een rechtszaak delen. Aan de ene kant is er een zekere geheimzinnigheid verbonden aan hun beroep. Aan de andere kant is dit geen informatie die met jonge kinderen kan worden gedeeld. Dezelfde logica moet worden gevolgd voor mensen die met het leger of met buitenlandse troepen werken. Dit is gevoelige informatie die niet a priori in de privésfeer kan worden gedeeld. Zo is het bijvoorbeeld in België onwaarschijnlijk dat een soldaat de posities van het Belgische leger en bepaalde informatie over de gevechten en de uitgevoerde aanvallen met zijn familie zou delen.
De redenering van het CGVS is dus volledig subjectief en houdt geen rekening met de realiteit van het beroep van zijn vader. Bijgevolg kan de beslissing op dit punt niet als voldoende gemotiveerd worden beschouwd.
Dezelfde redenering zou hier van toepassing moeten zijn, gezien de leeftijd van verzoeker ten tijde van zijn vertrek.

Ten derde is het CGVS van mening dat de door verzoeker overgelegde foto's en documenten betreffende het werk van zijn vader niet volstaan op basis van corruptie en documentenfraude in Afghanistan.
Zo verricht het CGVS, ondanks het aantal door verzoeker ingediende documenten, geen individuele analyse van de documenten. Het CGVS verwerpt in het algemeen, zonder enige in concreto analyse, de bewijskracht van elk document uit Afghanistan. Dit soort informatie betekent echter niet dat het CGVS niet verplicht is de door verzoeker overgelegde documenten in concreto te analyseren. Deze redenering zou het onmogelijk maken voor een persoon uit Afghanistan om zijn vrees te bewijzen. Voorts vermeldt het CGVS in de beslissing geen enkel objectief verslag waaruit blijkt dat het corruptieniveau in Afghanistan bijzonder hoog is.
Uw Raad heeft toch al geoordeeld: […]
Bijgevolg kan de motivatie van het CGVS, dat bestaat uit het systematisch verwijzen naar de hoge mate van corruptie in Afghanistan, niet als voldoende worden beschouwd. Het CGVS is verplicht om alle door

verzoeker ingediende documenten te onderzoeken om de bewijskracht van elk document te kunnen beoordelen.

ii. Het risico van vervolging van familieleden van mensen die voor de autoriteiten hebben gewerkt

[verwijzingen naar rechtspraak van de Raad en landeninformatie inzake het risico op vervolging van familieleden van mensen die voor de Afghaanse autoriteiten hebben gewerkt]

iii. De specifieke situatie van verzoeker en de bedreigingen

Ten eerste merkt het CGVS op dat de verklaringen van verzoeker niet stroken met de inhoud van de dreigbrieven.
Verzoeker bevestigde dat hij de inhoud van de brieven niet nauwkeurig genoeg had beschreven. De eerste brief was inderdaad gericht aan de Taliban, aan "Mullah Shah Mahmood Khadim". In deze brief werd uiteengezet dat Madamudin, de vader van verzoeker, de commandant van de controlepost was en dat veel leden van de Taliban door zijn toedoen waren gedood. Daarom werd in de brief vermeld dat de familieleden van Madamudin legitieme doelwitten waren. Deze brieven zijn vervolgens door de Taliban, aan wie de brief oorspronkelijk was gericht, aan de voordeur van verzoekers huis gehangen om zijn familie op de hoogte te stellen van de dreigementen tegen hen. Het is derhalve onjuist te stellen dat: "Het komt gelet op de inhoud dan ook op zijn minst bevreemdend over dat deze brieven eenvoudigweg aan jullie deur werden gehangen". Integendeel, deze aan leden van de Taliban gerichte brieven werden aan de deur van verzoekers woning gehangen om zijn familie op de hoogte te brengen van de bedreigingen.
Wat de inhoud van de brieven betreft, maakte verzoeker duidelijk dat hij ze zin voor zin kon voorlezen of dat hij ze kon samenvatten. Hij vatte daarom samen: "Als je mij de brief geeft, kan ik het zin per zin lezen, anders kan ik het samenvatten" (NPO1, p. 11). Verzoeker heeft de inhoud dus samengevat, wat verklaart waarom hij sprak over doodsbedreigingen aan het adres van zijn familie, wat overeenstemt met de inhoud van de brieven. Van verzoeker kan niet worden verwacht dat hij de zinnen in de brief uit het hoofd heeft geleerd, temeer daar hij aanbood ze voor te lezen.

Ten tweede, gezien de inhoud van de brieven en het feit dat zijn vader daarbovenop dreigtelefoons kreeg, vindt het CGVS het voorts opmerkelijk dat zijn vader hen wel zei om 'niet meer rechts en links naar buiten te gaan', maar dat hij tegelijk van hem de boodschap kreeg om zijn leven verder te leiden, dat ze niet bang waren, en dat hij zonder enige voorzorgsmaatregel naar school en de koranles kon blijven gaan (bestreden beslissing, p. 5).
Tijdens het persoonlijke onderhoud toonde het CGVS zich niet verrast over dit feit.
[…]
In casu heeft het CGVS verzoekers verklaringen volledig subjectief beoordeeld, zonder rekening te houden met de veiligheidssituatie ter plaatse en in verzoekers dorp, wat zijn gedrag en reacties verklaart.

Ten derde, twijfelt het CGVS niet langer aan de huidige situatie van de ouders van verzoeker.
D. De houding van verzoeker na zijn vertrek uit Afghanistan

[…]

Verzoeker was echter 16 jaar oud toen hij in Europa aankwam. Gezien zijn minderjarigheid is het redelijk dat hij werd beïnvloed door de mensen met wie hij reisde, hetgeen verklaart waarom hij zijn verzoek om internationale bescherming in België wilde indienen.

2. Toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet

[algemene en theoretische uiteenzetting, gebaseerd op een veelheid aan landeninformatie en rechtspraak, inzake het risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet als gevolg van de precaire socio-economische en de humanitaire situatie en aangaande de huidige veiligheidssituatie in Afghanistan en het risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet]".

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:
"*3. Map van Chaparhar, beschikbaar op: [URL]*
4. Wet aangenomen over het verspreiden van deugdzaamheid en het voorkomen van ondeugd (vertaling in het Frans)".

2.3. Verweerder legt op 12 augustus 2026 een aanvullende nota neer, waarin hij met betrekking tot de eerder neergelegde aanvullende nota van 5 augustus 2026 het volgende stelt: "*Wegens een materiele fout werd in*

de aanvullende nota die dateert van 5 augustus 2026 de foute landeninformatie overgemaakt. Deze mag dus uit de debatten worden geweerd.". Daarnaast verwijst verweerder in deze aanvullende nota van 12 augustus 2026 naar de correcte (landen)informatie middels URL.

2.4. Verzoeker legt op 11 augustus 2026 een aanvullende nota neer, waarbij hij volgende stukken voegt:
"*1. Een brief met verklaringen van verzoeker*
2. Verklaring maatschappelijk werkster
3. Verklaring van M.O.
4. Aanbevelingsbrief – B. R.
5. Aanbevelingsbrief – H.F.
6. Aanbevelingsbrief – D. K. V.
7. Individuele rekening 2023
8. Individuele rekening 2024
9. Individuele rekening 2024 (andere)
10. Inschrijving "CEFA" van 17 april 2025
11. Schoolinschrijving 2025-2026
12. Duale opleidingsovereenkomst – 25 april 2025
13. Duale opleidingsovereenkomst The Brothers – 14 november 2025
14. Arbeidsovereenkomst voor studenten – januari 2025
15. Arbeidsovereenkomst voor studenten – 3 juli 2026
16. Arbeidsovereenkomst voor studenten - 11 juli 2026
17. Attest van psychologische opvolging – 23 juli 2026
18. Foto van verzoeker tijdens de nationale feestdag ;
19. Fotos van verzoeker met zijn ex-vriendin
20. Loonfiches".

2.5. Verzoeker legt op 13 augustus 2026 een aanvullende nota neer, waarbij hij de volgende stukken voegt:
"*Taskara (pashtou) (stuk 1);*
Vertaling taskara (stuk 2);
Bewijs van inschrijving op school (pashtou) (stuk 3);
Vertaling bewijs van inschrijving (stuk 4);
Schoolverslag (pashtou) (stuk 5);
Vertaling schoolverslag (stuk 6);
Kopie van het paspoort van zijn oom (stuk 7)".

Beoordeling

3. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad moet zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie te voorzien, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en *ex nunc* onderzoek omvat van zowel de feitelijke als de juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Hierbij moet, onder meer, rekening worden gehouden met (a) alle relevante, nauwkeurige en actuele informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, (b) de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, en (c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347) van toepassing is vanaf 12 juni 2026.

4. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoeker in België aankwam op jonge leeftijd en een groot deel van zijn pubertijd, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, in België doorbracht.

Bij zijn aanvullende nota van 11 augustus 2026 voegt verzoeker een veelheid aan documenten aangaande de omstandigheden en invulling van zijn verblijf in België. Verzoeker verwijst daarnaast naar landeninformatie over de situatie in Afghanistan en de risico's bij terugkeer na een verblijf in Europa.

4.1. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, kan volgende analyse worden gemaakt.

Uit de landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.
Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:
(1) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
(2) personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.
Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

In de EUAA "*Country Guidance"* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van juni 2026, p. 43-47).

4.2. Te dezen dringt zich een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging op ingevolge verzoekers langdurig verblijf in Europa.

De Raad herinnert eraan dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar ook een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van de verzoeker. Het is immers een algemeen principe dat bescherming niet alleen moet worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Dit blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt: "*In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, daadwerkelijk te worden vervolgd.* (eigen onderlijning)", (HvJ, 5 september 2012, *Bundesrepublik Deutschland tegen Y en Z*, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, § 76).

Het 'Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, December 2011)' van UNHCR stelt (*cf.* § 45): "*However, the word "fear" refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution*." (eigen vertaling: "*Echter, het woord "vrees" verwijst niet alleen naar de personen die reeds werkelijk werden vervolgd, maar ook naar hen die een situatie wensen te vermijden die het risico op vervolging met zich zou meebrengen*.").

4.3. Verzoeker, die geboren is op 26 juli 2005, verliet Afghanistan in augustus 2021. Verzoeker diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 10 maart 2022. De persoonlijke onderhouden op de zetel van het CGVS ging door op 23 april 2023 en 23 april 2024. De bestreden beslissing, die bij arrest van 8 januari 2024 door de Raad werd vernietigd, dateert van 3 augustus 2023. De bestreden beslissing, waartegen onderhavig beroep is ingediend, dateert van 24 februari 2025. Blijkens de beslissing van de dienst Voogdij van de FOD Justitie werd verzoeker begeleid door een voogd tot 26 juli 2023, datum waarop hij de meerderjarigheid verwierf.

Verzoeker was bijgevolg minderjarig gedurende een aanzienlijk gedeelte van de procedure; tot het ogenblik van zijn verworven meerderjarigheid was derhalve het principe van het hoger belang van het kind een element dat mede in rekening diende te worden genomen.

5. *In casu* blijkt dat verzoeker Afghanistan op zestienjarige leeftijd in augustus 2021 heeft verlaten en dat verzoeker op zestienjarige leeftijd in maart 2022 aankwam in België (verklaring DVZ, vraag 34). Bijgevolg verblijft verzoeker inmiddels ongeveer vijf jaar buiten Afghanistan.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op zestienjarige leeftijd al enigszins gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij een groot deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van bepaalde waarden en normen, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht.

Te dezen wordt een norm aanzien als het geheel van concrete gedragsregels en voorschriften die de vertaling zijn van de onderliggende waardes van een groep of samenleving. Deze normen zijn vastgelegd in rechtsregels maar het kunnen ook ongeschreven regels zijn. Normen bepalen mede het sociaal handelen, omdat mensen - veelal onbewust - hun gedrag aanpassen aan de normen van de situatie. Sociale normen zijn de (vaak ongeschreven) regels en verwachtingen die in een bepaalde context gelden.
Sociale normen kunnen soms willekeurig lijken omdat ze doorheen de tijd veranderen en er zich ook (lokale) geografische verschillen voordoen, maar ze regelen en maken het sociale leven mogelijk. Normen variëren tussen en binnen samenlevingen onderling. Deviant gedrag, het niet voldoen aan bepaalde normen, heeft een invloed op de sociale status en acceptatie binnen de samenleving en kan tot uitsluiting leiden.

Wat betreft de invulling van verzoekers verblijf in België, en bij uitbreiding in Europa, met name zijn traject, activiteiten en (sociale) ontwikkeling alhier, liggen er heden meer elementen voor dan ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing van 24 februari 2025. Het rechtsplegingsdossier bevat verschillende getuigenverklaringen van personen die verzoeker doorheen zijn traject in België hebben begeleid, alsook stukken die de invulling en omstandigheden van zijn verblijf in België staven. Gezien het gaat om verschillende stukken die verzoekers omstandigheden gedurende een zekere tijdsperiode bestrijken, alsook getuigenissen afkomstig van personen met verschillende profielen, kan hieraan actuele bewijswaarde worden gehecht. Verzoeker biedt middels de verschillende stukken en de verklaringen ter terechtzitting zicht op de wijze waarop hij invulling geeft aan zijn leven in België. Uit de stukken van het administratief dossier, het verzoekschrift, verzoekers aanvullende nota's en de verklaringen ter terechtzitting, blijkt met name wat volgt.

Verzoeker is ingeschreven als leerling in het alternerend onderwijs voor de studierichting restauranthouder. Verzoeker geeft blijk van een opmerkelijke motivatie en oprechte toewijding aan zijn opleiding, is goed geïntegreerd in de klas en blijkt van grote waarde op zijn stageplaatsen. Zowel uit de bijgebrachte stukken als ter zitting blijkt dat verzoeker goed Frans spreekt en zijn best doet om zijn beheersing van de Franse taal te verbeteren. Verder komt naar voor dat verzoeker een sociaal netwerk heeft opgebouwd in België en dat hij deelneemt aan de gemengde samenleving. Verzoeker wordt tevens psychologisch opgevolgd door een klinisch psycholoog in België.

Uit het geheel van verzoekers verklaringen en de voorliggende elementen blijkt dat verzoeker zich heeft aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit voort uit onder andere zijn ervaringen op school en tijdens zijn studentenwerk en contacten met zijn ex-vriendin, leeftijdsgenoten, leerkrachten en stagebegeleiders. Hierbij is verzoeker, al dan niet onbewust, onvermijdelijk in contact gekomen met normen en waarden die - in feite - de uitdrukking zijn van fundamentele rechten en vrijheden die door internationale en Europese mensenrechtenverdragen worden erkend en beschermd. Gelet op zijn jonge leeftijd en maturiteit is verzoeker aldus in een identiteitsvormende fase van zijn leven blootgesteld (geweest) aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving. Verzoeker geeft zelf ook aan dat zijn leven en manier van denken sterk veranderd zijn sinds zijn verblijf in België en dat hij gelooft dat mannen en vrouwen gelijk zijn.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat discriminatie van vrouwen en meisjes wijdverbreid en systematisch is in de Afghaanse samenleving. De beschikbare informatie toont aan dat er sprake is van een patroon of praktijk van discriminatie en schendingen van de rechten van vrouwen en meisjes in Afghanistan,

die, samengenomen, voldoende ernstig zijn om beschouwd te worden als een daad of daden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Dergelijke maatregelen hebben onder meer invloed op hun toegang tot gezondheidszorg, werk, bewegingsvrijheid, vrijheid van meningsuiting en het recht van meisjes op onderwijs. Voor vrouwen en meisjes in Afghanistan zou een gegronde vrees voor vervolging over het algemeen gegrond zijn (EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van juni 2026, p. 53-56). *De facto* zou de situatie voor vrouwen en meisjes in Afghanistan kunnen worden omschreven als 'gender apartheid'.

Bijgevolg zal verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan terechtkomen in en deel uitmaken van de Afghaanse samenleving waarin vrouwen en meisjes systematisch worden gediscrimineerd en vervolgd. Het feit dat verzoeker zich in geval van terugkeer mogelijks aanpast aan de normen en waarden van zijn land van herkomst, betekent niet noodzakelijkerwijs dat hij zich actief zal inzetten om daden van discriminatie of vervolging jegens vrouwen en meisjes te plegen. Het houdt daarentegen wel in dat hij participeert aan de normen van een misogyne samenleving die vrouwen en meisjes structureel discrimineert en onderdrukt en, bijgevolg, (onbewust) deelneemt aan daden van discriminatie en/of vervolging tegen vrouwen en meisjes.

Ingevolge verzoekers (sociale) ontwikkeling in België, in het bijzonder zijn regelmatige en sociale contacten met vrouwen en meisjes, waaronder zijn ex-vriendin, alsook zijn jonge leeftijd en hiermee gepaard gaande mate van maturiteit, acht de Raad het aannemelijk dat verzoeker zich niet zonder enige, al dan niet bewuste, vorm van opstandigheid of recalcitrantie zal kunnen aanpassen aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. Wegens verzoekers jonge leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen. *In casu* neemt de Raad ook mee in aanmerking dat verzoeker Afghanistan verliet in augustus 2021, omstreeks de machtsovername van de taliban in augustus 2021, en bijgevolg opgroeide tijdens de periode dat de taliban niet aan de macht was.

In dit kader dient opgemerkt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan in contact zal komen met de taliban en zal worden geconfronteerd met de traditionele Afghaanse samenleving. Hoewel verzoekers herkomst uit het district Chaparhar niet aannemelijk wordt geacht, wordt te dezen niet betwist dat verzoeker de Afghaanse nationaliteit heeft en voor zijn vlucht naar België in Afghanistan verbleef.

Er kan worden aangenomen dat verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd, maturiteit en specifiek profiel, zijn (nog steeds in ontwikkeling zijnde) opvattingen die hij gedurende zijn verblijf in België heeft verworven, zoals deze ook blijken uit de door hem bijgebrachte stukken, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

6. Het Hof van Justitie heeft in arrest C-151/22 (*S & A v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*) van 21 september 2023 ingevolge een prejudiciële verwijzing het navolgende besloten inzake de inhoud van het begrip "*politieke overtuiging*":

"*1) Artikel 10, lid 1, onder e), en lid 2, van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming*

moet aldus moet worden uitgelegd

dat een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling staat van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst, reeds onder het begrip „politieke overtuiging" kan vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Dit loopt niet vooruit op de beoordeling van de gegrondheid van de vrees van de verzoeker voor vervolging wegens een dergelijke politieke overtuiging.

2) Artikel 4, leden 3 tot en met 5, van richtlijn 2011/95

moet aldus moet worden uitgelegd

dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaten bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, rekening moeten houden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. Het is echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn."

De Raad neemt in deze verzoekers profiel, zijn jonge leeftijd bij het verlaten van Afghanistan omstreeks de machtsovername door de taliban, zijn lange afwezigheid uit Afghanistan, zijn individuele omstandigheden en zijn verblijf in België, alsook zijn recent verworven meerderjarigheid, cumulatief in aanmerking.

Met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die op jonge leeftijd Afghanistan verlaten hebben en het voordeel van de twijfel, kan in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke overtuiging.

7. De Raad is zich er terdege van bewust dat de erkenning van de vluchtelingenstatus een mogelijkheid tot gezinshereniging opent. Of gezinshereniging in het belang van verzoeker is, moet in het kader van die specifieke verblijfsprocedure door de bevoegde diensten worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

<u>Enig artikel</u>

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
A.-M. DE WEERDT	W. MULS